

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ W trosce o umiłowanie Eucharystii – część 32: Droga do kościoła
- ❖ Żywy różaniec

KALENDARIUM

- 13 października Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera;
- 15 października Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła;
- 16 października Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej;
- 17 października Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika;
- 18 października Święto św. Łukasza Ewangelisty.

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi.

Mt 22, 2

Życie i działanie człowieka od początku związane jest z odpowiedzialnością osobistą, która ma również pewne znaczenie wspólnotowe. Dlatego nie zaskakuje nas wizja proroka Izajasza, w której Bóg osłateczne szczęście zaadresował nie tylko do ludu Izraela, ale do wszystkich narodów. To szczęście wypłynie z radości spotkania z Bogiem na życie wieczne, gdzie nie będzie już łez ani bólu, cierpienia i śmierci.

W drugim czytaniu św. Paweł zachęca umiłowaną wspólnotę chrześcijan w Filippi, aby przyjmując dary Boże, uczyła się wcale niełatwej umiejętności rozdawania. Apostoł dostrzega na własnym przykładzie, że porzucenie wszystkiego i bezinteresowna pomoc innym czynią człowieka zdolnym do „podporządkowania wszystkiego Bogu”. Jakżeż znamienne są jego słowa: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia”. Taką postawę przyjmie wielu świętych, a wśród nich św. Teresa z Ávila, która zaświadczy: „Nic mnie nie trwoży, nic mnie nie niepokoi,

Bóg mi wystarcza”. Zdajemy sobie jednak sprawę z tego, że życie człowieka wierzącego nie wyklucza udręk i zmagañ, aby być wiernym Bogu.

W Ewangelii według św. Mateusza odczytujemy Jezusową przypowieść wypowiedzianą w wigilię Jego męki i śmierci. Królestwo niebieskie podobne jest do uczt weselną, na którą Ojciec niebieski zaprasza – przez Chrystusa – wszystkich ludzi. To sam Jezus jest „królestwem” – ono nie jest obszarem panowania czy „rzeczą”, którą się posiada. Do tej więzi z sobą Jezus wzywa i zaprasza wszystkich. Ale każdy konkretny człowiek poniesie osobistą odpowiedzialność za uznanie i przyjęcie Jezusa jako Zbawiciela bądź zignorowanie Go czy też odrzucenie.

Przeżywając dzisiaj dziękczynienie za osobę i posługę św. Jana Pawła II, przywołajmy jego nader aktualne słowa: „Obraz Chrystusa polityka, rewolucjonisty, wywrotowca z Nazaretu nie zgadza się z wiarą Kościoła. Kiedy dzisiaj wstrząśnięci jesteśmy obrazem zła, jakie szerzy się w całym świecie, i zamieszaniem, jakie niesie ze sobą, nie wolno nam zapominać, że panowanie grzechu zostało pokonane przez zbawienną moc Chrystusa”.

Droga do kościoła

Droga do kościoła to cenny czas. Już samo przygotowanie się do wyjścia winno być połączone z religijną refleksją, a tym bardziej droga do kościoła. Rzecz obojętna, czy ona trwa trzy minuty, czy też godzinę. Tu chodzi o świadomość, ku czemu się zmierza. Jest to bliższe przygotowanie do spotkania z ołtarzem i serca winny być wypełnione już tą rzeczywistością. Normalnie rzecz biorąc ludzie myślą o tym, że idą do kościoła, a rzadko kiedy uświadamiają sobie, po co tam idą. To świadczy o braku nastawienia na uczestniczenie. Wyczuwa się raczej nastawienie na obserwację lub słuchanie. Jest coś z postawy: „Co mnie to obchodzi, co tam będzie. O to się ma martwić ksiądz, a nie ja. Przyjdę, to zobaczę”.

Ten sam człowiek zaproszony na ucztę do swego przyjaciela idzie z zupełnie innym nastawieniem. Zasadniczo droga na imieniny jest związana z myślą o solenizancie, o przyjęciu. Człowiek już w drodze uczestniczy w tym, co będzie przeżywał przy stole. Nie jest rzeczą obojętną, kogo tam zastanie, ani też jaki będzie nastrój, czy jak długo to będzie trwało.

Czym winna być wypełniona droga do ołtarza? Z punktu widzenia praktycznego warto sobie uświadomić, za kogo i w jakiej sprawie mogę się wstać do Boga, przeżywając bezpośrednio z Nim spotkanie. Ilu ludzi potrzebuje mojego orędownictwa u Boga? Ile noszę w swoim sercu spraw rodzinnych, trosk o bliskich mi ludzi, problemów zawodowych, a może dotyczących narodu i świata?

Nikt nie jest sam. Każdy człowiek dźwiga na swoich barkach troskę o innych. Każdy jest połączony

z innymi. Jego spotkanie z Bogiem jest wielką szansą dla jego przyjaciół, czasem tak mu bliskich, a zarazem tak dalekich od Boga. Ta bliskość zobowiązuje do troski o ich dobro. A czy istnieje większa szansa pomocy, jak spotkanie z wszechmocnym, wszytkowiedzącym i kochającym Bogiem?

Gdy rozpocznie się Msza święta, już nie będzie czasu na myślenie o bliskich, na dostrzeżenie ich trosk, kłopotów, radości, by je podnosić do Boga. Można to czynić bardzo dobrze w drodze do ołtarza. Można ich zgromadzić i wejść do kościoła z nimi.

Takie nastawienie jest dobrym przygotowaniem serca do uczestnictwa we Mszy świętej, ponieważ im pełniejsze spotkanie człowieka z braćmi, tym doskonalsze jego spotkanie z Bogiem. Serce otwarte dla ludzi, jest zarazem otwarte i dla Boga. Takie przygotowanie jest możliwe nawet wówczas, gdy idzie się w grupie do kościoła i prowadzi drogą rozmowę. Trudno wymagać od ludzi, by to były rozmowy religijne – co byłoby ideałem – ale dla tego, kto chce przygotować się do uczestnictwa we Mszy świętej, religijne ukierunkowanie tych zwykłych rozmów jest możliwe.

Zdarza się, że ludzie myślą i mówią o tym, co ich gnębi, co boli i z czym sami idą do ołtarza. Na pewno jest to cenne, ale zbyt koncentruje na sobie. Myślenie o innych jest znacznie bardziej twórcze. W każdym razie w miarę zbliżania się do kościoła człowiek winien coraz dokładniej koncentrować uwagę na tym, w czym będzie uczestniczył. Droga do ołtarza ma ważne znaczenie religijne, ma coś z pielgrzymowania do miejsca świętego.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. We wtorek, 14 października, naszą pamięcią obejmujemy nauczycieli i wychowawców, którzy obchodzą swoje doroczne święto – Dzień Edukacji Narodowej. Wspierajmy ich życzliwością i płynącą z serca gorącą modlitwą.

2. Spotkanie z rodzicami dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej odbędzie się we wtorek po wieczornej Mszy św. i różańcu o godz. 18⁰⁰.

3. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po wieczornej Mszy św. Zapraszamy.

4. W czwartek 16 października przypada kolejna rocznica wyboru Karola Wojtyły na papieża, zapraszamy na Papieski Apel Jasnogórski o godz. 21⁰⁰.

5. Pragniemy wprowadzić w naszej parafii **Nowennę do św. Jana Pawła II**. Mamy jego relikwie, dla

togo 16 dnia każdego miesiąca będziemy modlić się przez wstawiennictwo naszego świętego rodaka. W tym miesiącu uczynimy to na Apelu Jasnogórskim na zakończenie, którego będzie udzielone błogosławieństwo papieskimi relikwiami. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.

6. W ramach obchodów Dnia Papieskiego odbywa się również zbiórka funduszy na stypendia dla zdolnej polskiej młodzieży z niezamożnych i ubogich rodzin. Każdy kto chciałby to dzieło wesprzeć, może złożyć swoją ofiarę do puszek przy wyjściu z kościoła. Zachęcamy serdecznie do włączenia się w to wspaniałe dzieło, którego celem jest praktyczne wprowadzanie w życie nauczania naszego wielkiego rodaka Jana Pawła II.

7. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

ŻYWE RÓŻANIEC

Modlitwa różańcowa jest modlitwą człowieka za człowieka; jest modlitwą ludzkiej solidarności, modlitwą wspólną odkupionych, która odbija w sobie ducha i intencje pierwszej z odkupionych, Maryi, Matki i obrazu Kościoła; jest modlitwą za wszystkich ludzi świata i historii, żywych i umarłych, powołanych do tworzenia wraz z nami Ciała Chrystusa i do stania się wraz z Nim współdziedzicami chwały Ojca.

św. Jan Paweł II

Od połowy XIX wieku najbardziej popularną różańcową wspólnotę modlitewną stanowi Stowarzyszenie Żywego Różańca, założone przez Paulinę Jaricot (1799–1862) w Lyonie w roku 1826. „Najważniejszą (...) rzeczą i najtrudniejszą jest uczynić różaniec modlitwą wszystkich” – napisała wtedy. Każdy człowiek może znaleźć w ciągu dnia kilka minut, aby odmówić dziesiątek różańca, czyli jedną tajemnicę. Paulina Jaricot zaczęła organizować piętnastoosobowe grupy, nazwane później «żywymi różami». Każda z osób tworzących piętnastkę zobowiązywała się do odmawiania jednej tajemnicy, czyli wszyscy razem odmawiają codziennie cały różaniec. Wszystkich członków róży dotyczy taka sama zasługa jakby odmówili cały różaniec. Nieodmówienie tajemnicy nie oznacza grzechu, a utratę zasługi. Celem Stowarzyszenia Żywego Różańca jest według Założycielki wspieranie modlitwą, ofiarą duchową i materialną działań misyjnych Kościoła. Dzieło Pauliny Jaricot udzieliło poparcia wielu biskupów oraz ojciec generał Zakonu Kaznodziejskiego, który przyłączył Stowarzyszenie Żywego Różańca do wielkiej historycznej dominikańskiej Rodziny Różańcowej, obejmującej Bractwa Różańcowe i Różaniec Wiczyzny. Wkrótce papież Grzegorz XVI wydał breve aprobujące stowarzyszenie. Żywy Różaniec w krótkim czasie rozprzestrzenił się w całej Francji, a następnie na świecie. Po pięciu latach, w roku 1831, Paulina Jaricot napisała:

„Liczba odmawiających dziesiątek różańca rośnie z niewiarygodną szybkością we Włoszech, Szwajcarii, Belgii, Anglii i wielu regionach Ameryki. (...) Wszędzie, gdzie tworzą się piętnastki, można zauważyć nie notowane wcześniej umacnianie się dobra”. Kilka lat później dodała: „Stopniowo stajemy się zjednoczeni w modlitwie ze wszystkimi ludźmi świata”.

Papież Leon XIII w breve z 13 czerwca 1881 roku napisał m.in.:

„Paulinie Jaricot (...) zawdzięczamy szczęśliwy pomysł rozdzielenia wśród piętnastu osób piętnastu dziesiątków Różańca. W ten sposób (...) cudownie rozpowszechniła i uczyniła nieustanną modlitwę do Matki Bożej”.

Gdy kilkadziesiąt lat później powstały Papieskie

Dzieła Misyjne, Żywy Różaniec w naturalny sposób stał się ich wiernym współpracownikiem.

Rozpoczynając 25. rok swojego pontyfikatu, Jan Paweł II w liście apostolskim zatytułowanym «Różaniec Dziewicy Maryi» ogłosił Rok Różańca (okres od października 2002 do października 2003 roku). Ojciec Święty wprowadził nową część różańca, tajemnice światła, uwzględniające lata publicznej działalności Pana Jezusa, «aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać streszczeniem Ewangelii». Odtąd cały różaniec liczy 20 tajemnic, czyli żywe róże składają się z 20 osób.

Obecnie Żywy Różaniec istnieje prawie w każdej parafii. Parafialna wspólnota Żywego Różańca jest jednostką autonomiczną, tzn. wspólnoty parafialne nie łączą się w struktury ogólnokrajowe, czy światowe. W Polsce obowiązuje Ceremoniał Żywego Różańca, opracowany przez ojca Szymona Niezgodę OP w roku 1977 dla uczczenia stulecia objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie, zatwierdzony przez Prymasa Polski, Stefana kardynała Wyszyńskiego.

Żywy Różaniec oznacza życie według Ewangelii, która jest fundamentem i źródłem życia chrześcijańskiego. Różaniec jest modlitwą ewangeliczną, ponieważ zawiera Modlitwę Pańską i Pozdrowienie Anielskie oraz ewangeliczne Tajemnice naszego odkupienia. Z tego powodu Różaniec nazywamy streszczeniem lub zbiorem najważniejszych prawd Ewangelii. Należec do Żywego Różańca znaczy wierzyć w istnienie Boga i wierzyć Bogu, który przemawia, ufać Bogu i w Jego dzieło zbawienia oraz kochać Boga, a w Bogu i dla Boga ludzi.

Żywy Różaniec składa się z Żywych Róż. Każda Róża posiada 20 osób, z których każda odmawia codziennie jeden dziesiątek różańca czyli jedną tajemnicę, połączoną z rozważaniem. W ten sposób odmawiany jest w Róży codziennie cały Różaniec – 20 tajemnic. Jest to jakby wieniec różany składany u stóp Królowej.

Raz w miesiącu członkowie Żywego Różańca dokonują zmiany tajemnic różańcowych. Istnieje podwójny system zmiany tajemnic, mianowicie przez losowanie lub przez ciągłą kolejność tajemnic.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH 13 – 19 października 2014 r.

13 października – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Miśkiewicz – od męża Mieczysława.
2) + Mieczysław Mikulski – od siostry z dziećmi.
17⁰⁰ + Janina Wnuk – od bratowej Jadwigi Wnuk z rodziną.

14 października – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Miśkiewicz – od córki Eweliny z rodziną.
2) + Mieczysław Mikulski – od rodziny Kopyciak i Pierzyna.
17⁰⁰ + Janina Wnuk – od rodziny Boruc i Jaworek.

15 października – środa

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Miśkiewicz – od syna Mariusza z rodziną.
2) + Mieczysław Mikulski – od rodziny Spinczyk i Rybińskich z dziećmi.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

16 października – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Mieczysław Mikulski – od cioci Marysi.
2) + Janusz Wojtaszek – od córki Moniki z rodziną.
17⁰⁰ + Janina Wnuk – od chrześnicy Wandy z mężem.

17 października – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Alfred Osys – od żony i dzieci.
2) + Kazimierz Wójcik – od Alicji i Zofii z rodzinami.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

18 października – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Kazimierz Wójcik – od sióstr Gajdzińskich.
2) + Mieczysława Lipka – od Haliny i Eugeniusza Szlachta.
17⁰⁰ + Janina Wnuk – od wnuczki Doroty z rodziną.

19 października – niedziela

- 7⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Marka Jaworka w 50. r. urodzin.
9⁰⁰ + Jerzy Frankowski.
10³⁰ + Lucyna Grzebieluch – w 15 r. śmierci.
12⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Joanny i Mariusza (w 13. r. ślubu) i dla córki Aleksandry.
17⁰⁰ + Janina (1. r. śmierci), Władysław Woźniak.

W MINIONYM TYGODNIU

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Karol Szlachta – Aleksandra Słaboń

